

faa billig her som i Syden, at den kunde blive daglig Bordsdrik), da maa dog bemærkes, at andre Lande ikke have denne Anstuelſe, og ſærlig de to Lande, der faktisk ſtaar os nærmest (i Benſtab, Udvikling, Klima, Handels-Interesser o. ſ. v.) England og Norge beſatte begge Alkoholen i deres indenlandſke Brændevin omtrent dobbelt ſaa højt ſom i den fra Udlandet indførte Rødvín (ſee Tabellen: England Vin $19\frac{1}{3}$ Dre, Brændevin 166 Dre
Norge do. $11\frac{1}{2}$ — do. 109 —
[Brændevin 5 Gange ſtærkere end Rødvín. Efter Alkoholstyrken ſkulde alſaa Brændevinsſtatten have været i England 97 Dre pr. Pot, i Norge 57 Dre] og dette lader ſig vel forſvare, da Alkohol i Vin — ſærlig Rødvín, hvor Alkohol'en jo kun er fremkommen ved naturlig Gæring — fremkommer i den meſt uſtadelige Form.

Skal der i det Hele tages Sundhedſhenſyn ved Beſtattingsſpørgſmaalet, bør der maatte ogsaa tages Henſyn til, at det er den fuſelholdige almindelige Brændevin, der er den ſkadelige (fløver Hjernen, fører til Delirium o. ſ. v.), medens den rektificerede Snaſ (o: Aquaviten) er en forholdsvis uſtadelig Vare.

Reſultatet vilde da rigtignok blive, at den ſimpleſte Brændevin maatte beſtattes højeſt, men maatte kunde man derved tvinge Konſumenten over paa Aquaviten (Prisforfællen er jo i Virkeligheden meget lille), hvorved meget vilde være bundet (beſtialſke Veruſelfer og deraf ſtammende Forbrydelſer vilde antagelig blive forholdsvis ſjældne).

Alſaa Brændevins-Afgiften maa betydeligt op, men 50 Dre pr. Pot 8° er viſnok det højeſte, man foreløbigt kan ſaa ſat igennem. Denne Afgift kunde da ſtige med 5 Dre pr. Mar, indtil Skatten om 5 Mar blev 75 Dre pr. Pot.

NB. Ved Skatten ere vi jo komne ind paa gradvis Stigning.